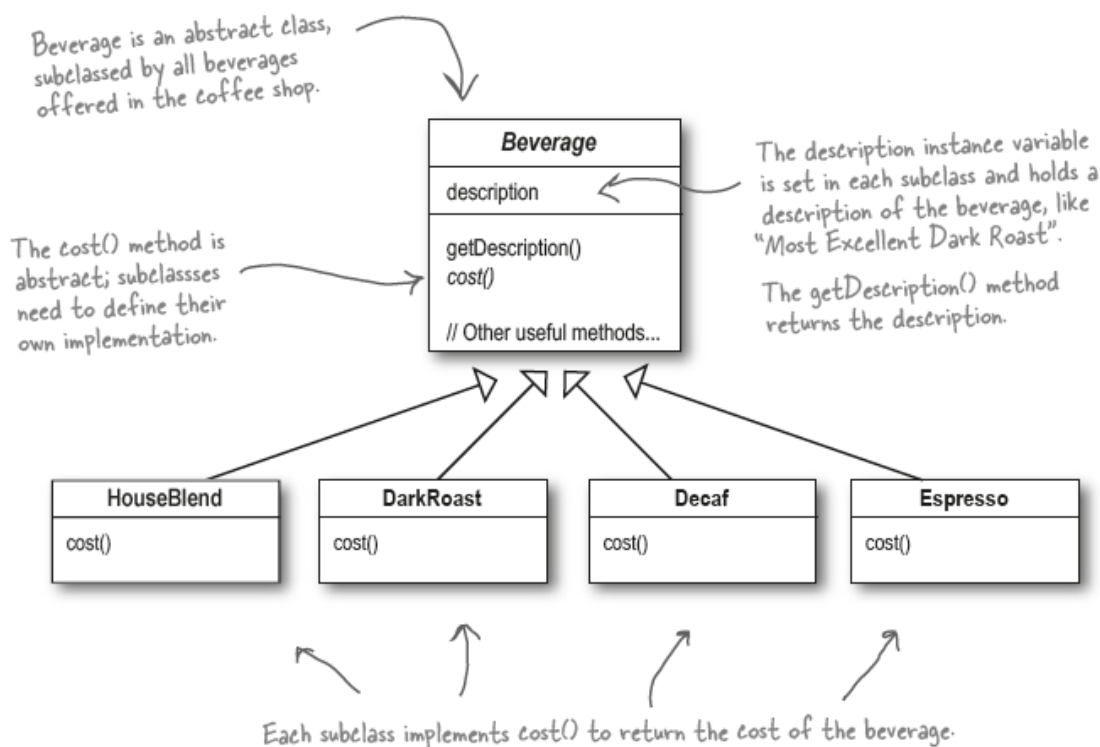
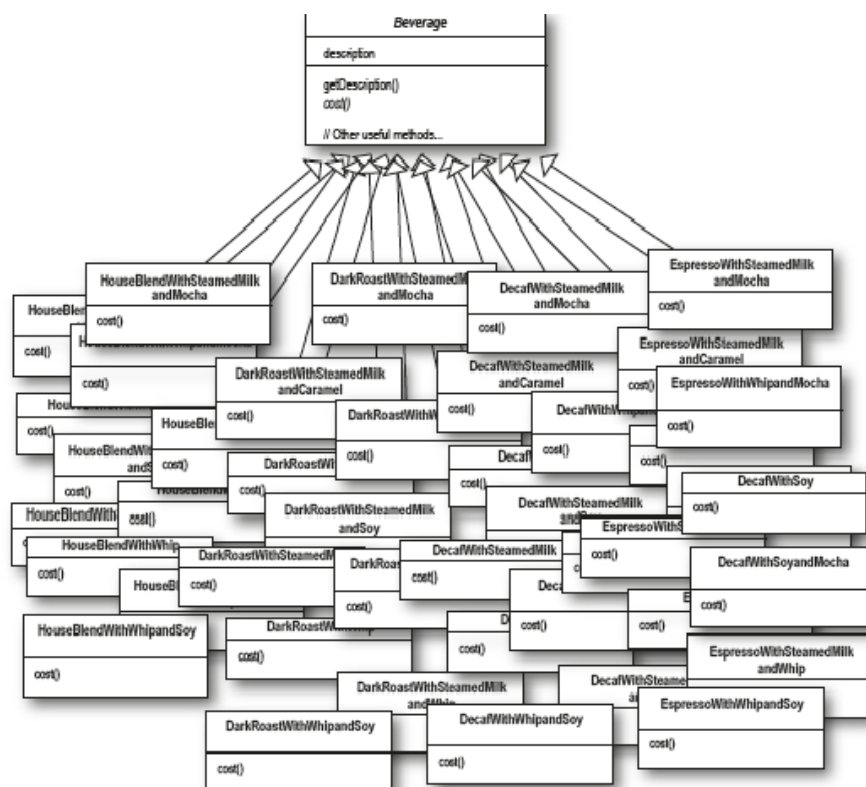

فرض کنید که می‌خواهیم یک برنامه برای یک فروشگاه نوشیدنی (مانند coffee shop) بنویسیم، این فروشگاه در ابتدای کار ممکن است، منوی ساده‌ای جهت ارائه به مشتری داشته باشد. برای مثال ممکن است که فقط 3 یا 4 محصول داشته باشد. بنابراین ممکن است ما برنامه‌ای را که می‌خواهیم برای این مشتری بنویسیم به صورت زیر طراحی کنیم:

که بسیار طبیعی و درست می‌باشد. اما حالا در نظر بگیرید که این فروشگاه در آینده ممکن است محصولات خود را افزایش بدهد و یا حالتی که ممکن است این محصولات با هم ادغام شوند را در نظر بگیرید. برای مثال ممکن است شما بخواهید که قهوه‌تان را با شیر نوش جان کنید و یا

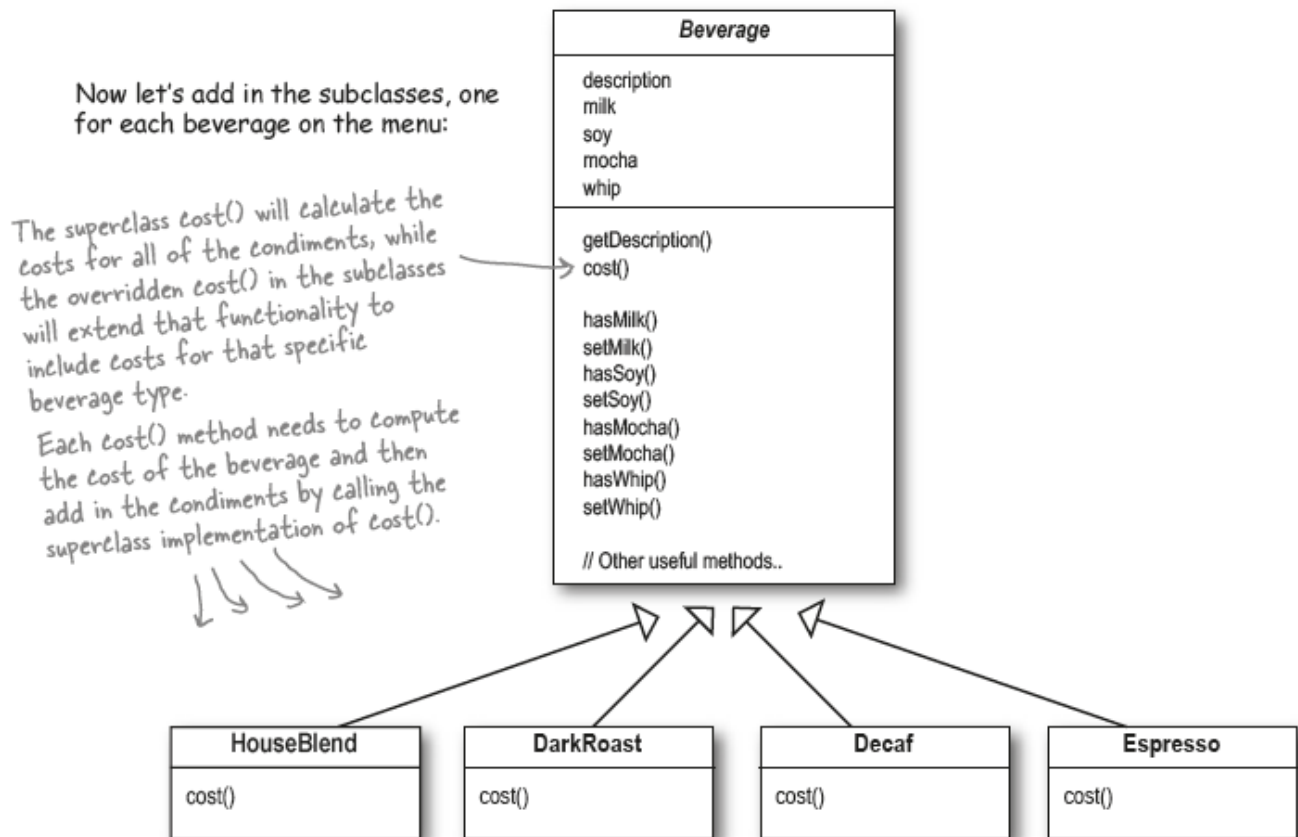
بنابراین تعداد این حالات را در نظر بگیرید که در آینده ممکن است چقدر زیاد بشود:

Whoa!
Can you say
"class explosion?"

Each cost method computes the cost of the coffee along with the other condiments in the order.

خوب پس چه کاری ما می‌توانیم برای نگهداری این برنامه انجام بدهیم؟ یکی از راه‌هایی که ممکن است به فکر ما برسد این است که روش بالا روش احمقانه‌ای است. چرا ما باید به همه‌ی این کلاس‌ها نیاز داشته باشیم. ما می‌توانیم که چاشنی‌ها را در کلاس اصلی نگهداری کنیم و کلاس محصولاتمان را از کلاس اصلی به ارث ببریم اجازه دهید تا این کار را با هم انجام بدهیم

خوب با این روش ما n کلاس تشکیل شده در رویکرد اول را فقط به 5 کلاس تبدیل کردیم. خوب این روشی بسیار ایده‌آل به نظر می‌رسد. اما ممکن است در آینده که تعداد چاشنی‌های ما بالا می‌رود و همچنین تعداد محصولاتمان نیز ممکن است بیشتر شود مجبور شویم که تعداد این کلاس‌ها را بیشتر کنیم، و یا فکر کنید که ما می‌خواهیم هریک از چاشنی‌هایمان، یک قیمت را نسبت بدهیم. بنابراین مجبوریم که تمامی این‌ها را در کلاس پایه اضافه کنیم؛ بلکه درست است، ما با کلاس پایه‌ی حجیمی روبرو می‌شویم که بیشتر خواص و یا متدهای آن برای زیر کلاس‌های دیگر مناسب نیستند. خوب آیا روش بهتری برای جلوگیری از این مشکل داریم؟ بلی.

خوب ما به این مسئله به این صورت نگاه می‌کنیم که شروع می‌کنیم با نوشیدنی‌ها و آن‌ها را با چاشنی‌ها در زمان اجرا تزئین (Decorate) می‌کنیم؛ نه کامپایل.

برای مثال اگر مشتری ما یک نوشیدنی DarkRoast با Mocha و Whip خواست، سپس ما :

- 1- یک شی از DarkRoast ایجاد می‌کنیم .
- 2- آن را با یک شی از Mocha تزئین می‌کنیم.
- 3- آن را با یک شی از Whip تزئین می‌کنیم.
- 4- متد `Cost()` را صدا می‌زنیم و یک Delegation را برای اضافه کردن قیمت چاشنی‌ها در نظر می‌گیریم.

بسیار خوب؛ اما ما عملیات تزئین یک شی را چگونه انجام می‌دهیم و delegation ما چگونه عمل می‌کند .
 یک اشاره : به شیء تزئین کننده، مانند یک Wrappers فکر کنید. اجازه بدهید ببینم که چه طور این کار را انجام می‌دهیم.
 1- یک شی از DarkRoast ایجاد می‌کنیم.

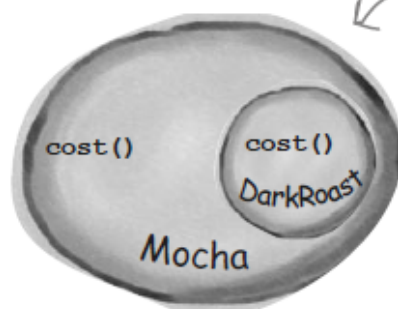
1 We start with our DarkRoast object.

Remember that DarkRoast inherits from Beverage and has a `cost()` method that computes the cost of the drink.

2- آن را با یک شی از Mocha تزئین می‌کنیم.

2 The customer wants Mocha, so we create a Mocha object and wrap it around the DarkRoast.

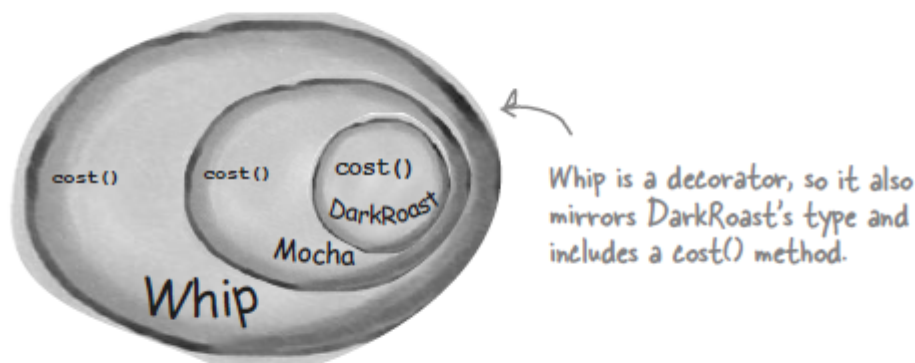

The Mocha object is a decorator. Its type mirrors the object it is decorating, in this case, a Beverage. (By "mirror", we mean it is the same type..)

So, Mocha has a `cost()` method too, and through polymorphism we can treat any Beverage wrapped in Mocha as a Beverage, too (because Mocha is a subtype of Beverage).

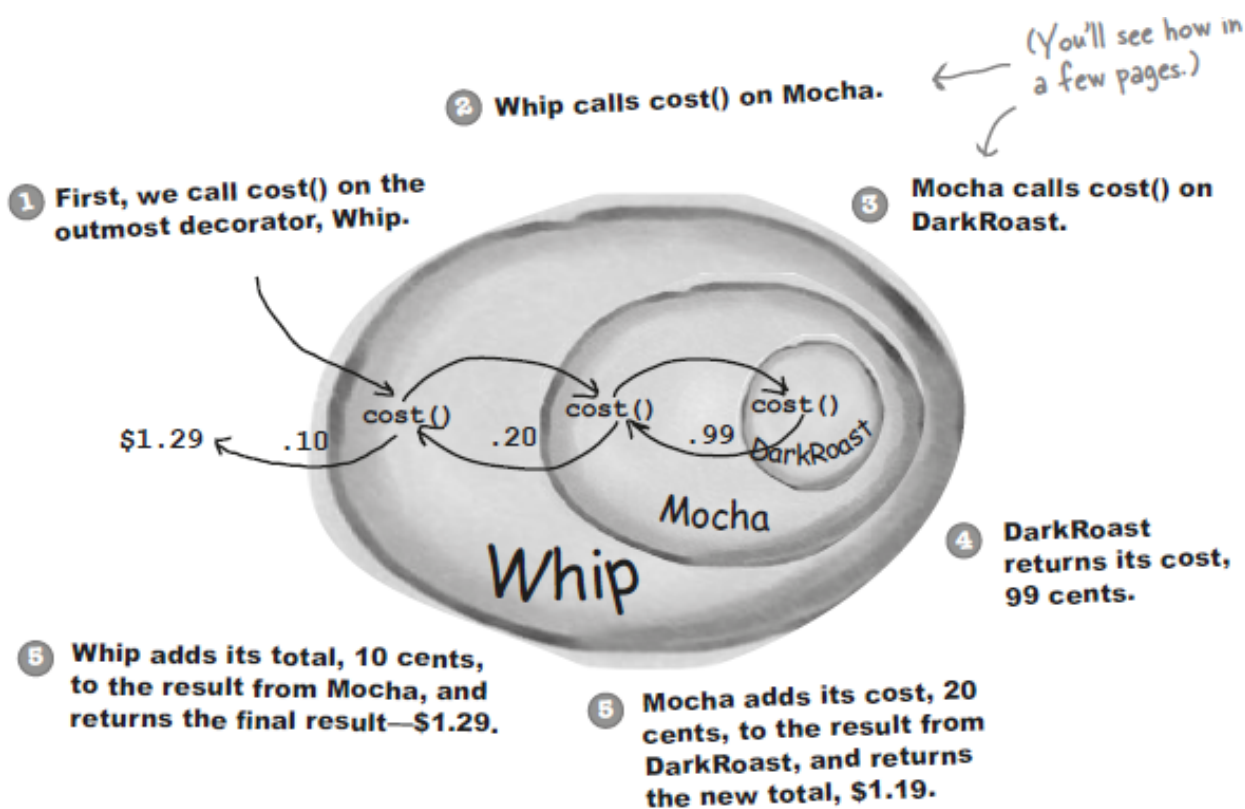
3- آن را با یک شی از Whip تزئین می‌کنیم

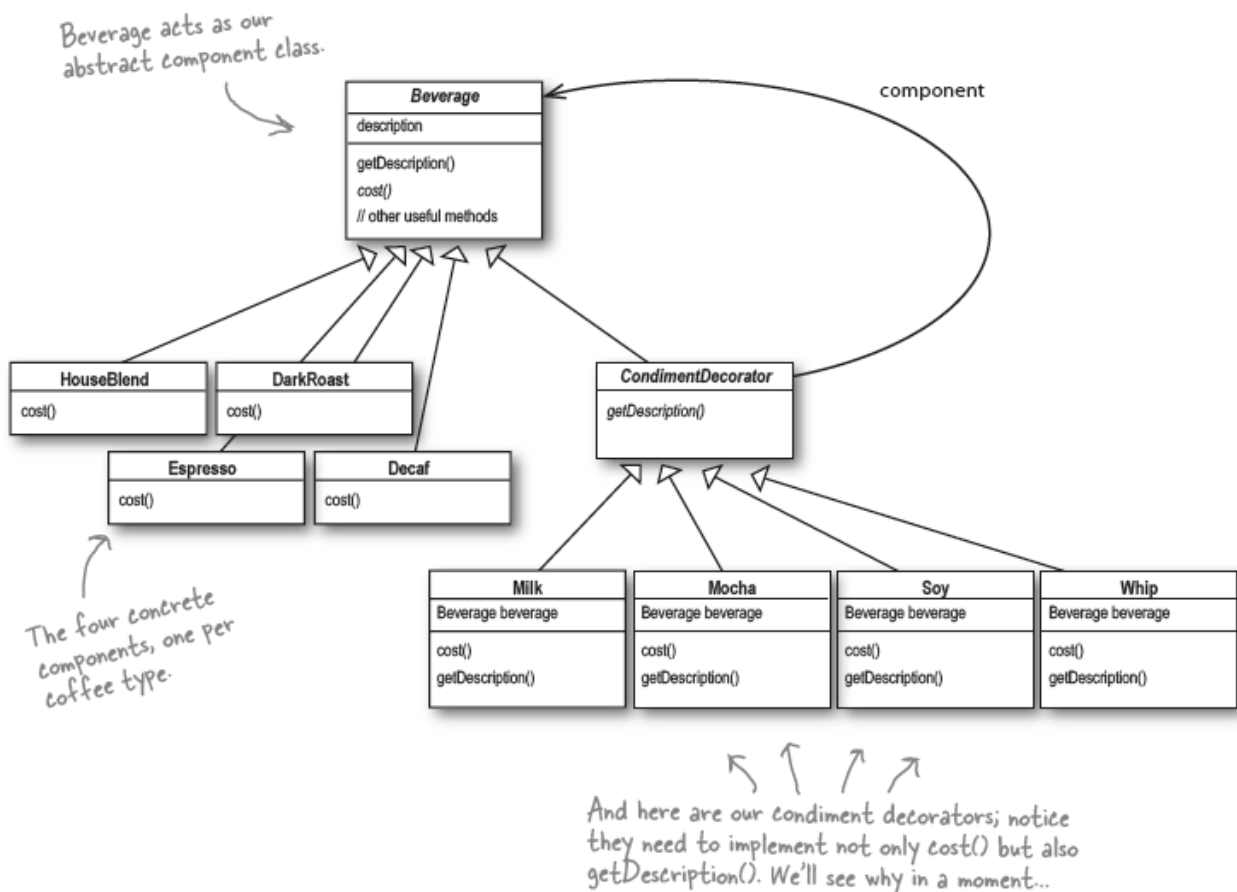
- 3 The customer also wants Whip, so we create a Whip decorator and wrap Mocha with it.

So, a DarkRoast wrapped in Mocha and Whip is still a Beverage and we can do anything with it we can do with a DarkRoast, including call its `cost()` method.

4- حالا زمان محاسبه قیمت محصول برای مشتری فرا رسیده است. ما این کار را با صدا زدن بیرونی‌ترین (Decorator(Whip انجام می‌دهیم و شی whip به کمک Delegate مابقی توابع `cost` را صدا می‌زند.

در آخر شما می‌توانید پیاده سازی این برنامه را به زبان جاوا در زیر مشاهده نمایید.

```

public abstract class Beverage
{
    string description = "unknown beverage";
    public String getDescription(){
        return description;
    }
    public abstract double cost();
}

public abstract class CondimentDecorator extends Beverage {
    public abstract string getDescription();
}

public class Espersso extends Beverage{
    public Espersso()
    {
        description="Espersso";
    }
    public double cost(){
        return 1.99;
    }
}

public class HouseBelend extends Beverage {
    public HouseBelend()
    {
        description="HouseBelend";
    }
    public double cost()
    {
        return .89;
    }
}
    
```

```

public class mocha extends condimateDecorator {
    Beverage beverage;
    public mocha(Beverage beverage)
    {
        this.beverage=beverage;
    }
    public string getDescription(){
        return beverage.getdescription() + "Mocha";
    }
    public double cost(){
        return .20 +beverage.cost
    }
}

// Now Use These classes in Final form
Beverage beverage=new Espersso();
//Customers want a coffe with double milk and whip
beverage=new mocha(beverage);
beverage=new mocha(meverage);
beverage=new whip(beverage);

system.out.println(beverage.getDescription() + "$" +beverage.cost());

```

نظرات خوانندگان

نویسنده: سید ایوب کوکبی
تاریخ: ۹:۵۳ ۱۳۹۲/۰۱/۲۳

به نظرم ترجمه بخشی از کتاب Head First Design Pattern باشه. کتاب خوبیه.

نویسنده: حامد صمدی
تاریخ: ۱۲:۳۹ ۱۳۹۲/۰۱/۲۳

بله آقای کوکبی ترجمه ای از کتاب Head First Design Pattern است

نویسنده: توحید عزیزی
تاریخ: ۱:۱۲ ۱۳۹۲/۰۱/۲۴

ضمن تشکر از مقاله بسیار مفید شما، در مثال آخر مقاله، نوشته شده که مشتری اسپرسو را با دو شات «شیر» و [یک] شات «ویپ» می‌خواهد، اما کد نوشته شده، ۲ شات «موکا» اضافه کرده است.
از دقت خودم در قضایای شکمی، شرمنده ام (:

```
//Customers want a coffe with double milk and whip  
beverage=new mocha(beverage);  
beverage=new mocha(meverage);
```